

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 375/2024
17.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Марка Пушице, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Пожаревцу Сик бр.76/23 од 28.11.2023. године и Вишег суда у Пожаревцу Кв Сик бр.9/23 од 26.12.2023. године, у седници већа одржаној дана 17. априла 2024. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Марка Пушице, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Пожаревцу Сик бр.76/23 од 28.11.2023. године и Вишег суда у Пожаревцу Кв Сик бр.9/23 од 26.12.2023. године.

Образложење

Решењем судије за извршење кривичних санкција Вишег суда у Пожаревцу Сик бр.76/23 од 28.11.2023. године, одбијена је молба браниоца окривљеног АА– адвоката Марка Пушице, да окривљени изречену казну затвора по пресуди Вишег суда у Пожаревцу 2Кж1 бр.71/23 од 21.09.2023. године, у трајању од четири месеца, издржава у просторијама у којима станује, на адреси улица ... број ..., у

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Кв Сик бр.9/23 од 26.12.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА– адвоката Марка Пушице, изјављена против решења судије за извршење кривичних санкција Вишег суда у Пожаревцу Сик бр.76/23 од 28.11.2023. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Марко Пушица, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, са предлогом да

Врховни суд усвоји захтев и укине побијана решења, а предмет врати Вишем суду у Пожаревцу на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да је судија за извршење кривичних санкција Зоран Јанковић, који је донео првостепено решење које се захтевом за заштиту законитости побија, морао бити искључен у доношењу одлуке Сик бр.76/23 од 28.11.2023. године, јер је претходно учествовао у својству председника већа које је донело пресуду Вишег суда у Пожаревцу Кж1 бр.71/23 од 21.09.2023. године, којом је делимичним уважавањем жалбе браниоца окривљеног у погледу одлуке о казни, окривљеног осудио на блажу казну само по висини, а не и по врсти, што је био предлог одбране, те да су судије Вујош Тошић и Бошка Митровић поступали као чланови другостепеног већа истог суда у поступку по жалби на решење о одбијању молбе окривљеног за промену начина извршења казне затвора, иако су претходно поступали и као чланови другостепеног већа истог суда које је донело другостепену пресуду у редовном кривичном поступку по жалби. Из наведених разлога, према наводима захтева, у конкретном случају се радило о законом прописаном разлогу за обавезно изузеће судија Зорана Јанковића, Вујоша Тошића и Бошка Митровића од вршења судијске дужности у том предмету, у смислу члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, јер су наведене судије већ учествовале у доношењу мериторне одлуке, па су се морале изузети од даљег поступања у поступку за извршење кривичних санкција, сходно одредби члана 36. Закона о извршењу кривичних санкција, која упућује на сходну примену одредаба ЗКП.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни суд оцењује као неосноване, из следећих разлога:

Одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, прописано је да ће судија или судија поротник бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или одлучивао о потврђивању оптужнице или учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком или учествовао у поступку као тужилац, бранилац, законски заступник или пуномоћник оштећеног, односно тужиоца или је саслушан као сведок или вештак, ако овим закоником није другачије прописано.

Према стању у списима, пресуду Вишег суда у Пожаревцу Кж1 бр.71/23 од 21.09.2023. године, донело је веће састављено од судија Зорана Јанковића, председника већа, те Вујоша Тошића и Бошка Митровића, чланова већа.

Надаље, из списка предмета произилази да је решење Вишег суда у Пожаревцу Сик бр.76/23 од 28.11.2023. године, донео судија за извршење кривичних санкција Зоран Јанковић, а да је решење Вишег суда у Пожаревцу Кв. Сик 9/23 од 26.12.2023. године донело веће састављено од судија Драгана Вучићевића, председника већа, Вујаша Тошића и Бошка Митровића, чланова већа.

Дакле, судија Зоран Јанковић је као председник већа, а судије Вујош Тошић и Бошко Митровић су као чланови већа, учествовали у доношењу другостепене пресуде у овом кривичном предмету, међутим против те мериторне одлуке о оптужби у конкретном случају није поднет ванредни правни лек, већ је бранилац окривљеног АА – адвокат Марко Пушица захтев за заштиту законитости поднео против решења којима се одлучивало о молби да окривљени изречену казну затвора издржавања у просторијама у којима станује, а у чијем доношењу су наведене судије учествовале.

По налажењу Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови прописани чланом 37. став 1. тачка 4) ЗКП за обавезно изузеће судија Зорана Јанковића, Вујоша Тошића и Бошка Митровића у поступку одлучивања о молби ради дозволе издржавања казне затвора у просторијама у којима станује осуђено лице, јер је услов за обавезно изузеће судије у одређеном предмету чињеница да је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком, а што значи да у одређеном кривичном предмету у поступку по жалби на првостепену пресуду не може учествовати судија који је учествовао у доношењу првостепене пресуде, односно у поступку по ванредном правном леку онај судија који је учествовао у доношењу првостепене и другостепене пресуде.

Из наведеног разлога, по налажењу Врховног суда, побијана решења нису обухваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, како се то неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Марка Пушице указује.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић